

at indbringe det Andragende fra ham, hvorom der her er Tale. Ved Sagens 1ste Behandling tillod jeg mig ganske fort at henstille til det eventuelle Udvalg at tage Hensyn til dette Andragende, naar det blev henvist til det. Et Medlem af Landstinget havde udtalt, at der ikke indkom saa mange Andragender om Indfødsret nu som tidligere, og jeg gjorde da opmærksom paa, at det var ikke Tilfældet, idet ikke alle de, der indsendte Andragender til Ministeriet, bleve optagne paa Lovforslaget om Indfødsret. Jeg vidste ialtsald, at en af Andragerne ikke var optaget, hvorfor jeg opfordrede Udvalget til at undersøge hans Andragende og gjøre Forsøg paa at komme til Klarhed over, hvorvidt han maatte være værdig til at optages, Noget, som jeg for mit Vedkommende mente, han var lige saa godt som Andre, der stode paa Lovforslaget. Jeg kan derfor ikke Andet end takke det ærede Udvalg, fordi det har gjort sig den Uleilighed, det har, i Anledning af dette Andragende, og søgt at fremkalde saa mange Oplysninger som muligt, der, som jeg tror, tilfulde godtgjøre, at denne Mand er fuldkommen værdig til at faae Indfødsret og optages paa Lovforslaget, hvad jo ogsaa er flet ved 2den Behandling her i Thinget. Det kan ikke negtes, at der er reist meget haarde Beskyldninger mod denne Mand, saaledes at, hvis de vare begrundede, vilde heller ikke jeg kunne stemme for ham; men jeg er fuldkommen overbevist om, at disse Anker flet ikke ere begrundede, men hvile paa et saa løst Grundlag som vel muligt. Jeg skal søge, saa godt jeg kan, at bevise, at det ikke er Tilfældet, hvad der er sagt om ham (Afbrydelse af Berg). Ja, det er dog blevet fremført her i Thinget, at Manden er halvt fordruffen eller helt forfalden og maaste mere endnu, og det anser jeg for en meget stor Anke mod en sagesløs Mand. Der er heller ikke ført et eneste Bevis derfor; tvertimod det Mødsatte er bevist eller godtgjort af troværdige og hæderlige Mænd fra den By, hvor vedkommende Mand bor, og som jeg heller ikke tror, at Nogen her i Thinget tør vove at staa op og kaste Skygge paa, ligesom deres Troværdighed er bleven bekræftet af Sognepræsten. Det skulde undre mig, om noget Medlem her i Thinget turde staa op og kaste en Skygge af Tvivl paa de Mænds Troværdighed, der have bevidnet, at Hr. Vilja i den Tid, de have kjendt ham, har ført en agtværdig og hæderlig Wandel. Det underer mig, at selv den høitærede Minister kan have nogen Tvivl i den Henseende eller kan læste nogen Bid til en Erklæring, der gaar i den Retning. Jeg skal sige for mit Vedkommende, at jeg har boet i Odsherred i Nærheden af

Nyfjording i over 30 Aar, og har været kjendt der længe, inden Vilja kom dertil, og jeg har aldrig nogenstunde hørt, at det var blevet sagt om denne Mand, førend jeg saae det af denne Erklæring fra Borgermester Muus til Ministeriet. Jeg har talt med Folk baade fra Byen og udenfor Byen og spurgt, og de sige Nei allesammen; de sige, at de ikke saameget som have set ham svirende, end sige halvt eller helt fordruffen, og mangen brav Mand kan dog være set svirende f. Ex. efter en glad Middag; men derfor kan det dog ikke siges, at han er halvt eller helt fordruffen. Denne Erklæring fra vedkommende Politimester er ikke bilagt med noget som helst Bevis, og jeg tillader mig derfor at udtale, at jeg tror, at den hviler paa saa flydende Grundlag som vel muligt, at der ikke kan være Tanke om at bygge noget Fast derpaa. Nu har den høitærede Minister meget stærkt pointeret saavel idag som ved 2den Behandling, at Byraadet har erklæret, at det ikke kan anbefale ham; men efter den Afstrift, jeg har af denne Erklæring, hedder det sig, at Vedkommende vel ikke vilde mødsætte sig Andragendet, men heller ikke anbefale det; men saa var der 2 Medlemmer, P. Nielsen og L. P. Hansen, de have erklæret at ville anbefale Andragendet — det er efter Borgmesterens egen Erklæring. Dette skete paa Byraads mødet den 17de Juli, men saa blev der afholdt et Byraads møde den 29de December, altsaa i Slutningen af forrige Aar, formodentlig efter Opfordring for at indhente yderligere Oplysninger. Her kommer jeg til at gjøre en Bemærkning til det høitærede Medlem her bagved (Monrad). Jeg tror ikke, at det høitærverdige Medlem har havt fuldstændig Oplysning om, hvorledes det hang sammen. Da han vilde uddrage Slutning af, hvorledes Byraadsbeslutningen var, udtalte han den Mening, at det ikke kunde anses saaledes, at Andragendet egentlig var anbefalet af Byraadet, — idet der var 5 Medlemmer tilstede, og af disse 5 erklærede de 3, at de ikke vilde anbefale ham, og kun de 2 havde stemt for ham. Hvad nu de 2 angaar, da er det, som anført af den ærede Ordfører, affurat noget Sigende, som der foregaar her i Thinget, naar man afholder sig fra at stemme; thi to Byraadsmedlemmer have ikke havt Noget imod, at Vilja fik Indfødsret, men de have blot ikke positivt villet slutte sig til en Anbefaling af Andragendet. Naar man kjender et Byraads Sammensætning, saa kan man godt forstaa, hvorledes det er gaaet til; jeg opstiller det Tankeexperiment, at det med de 2 er gaaet saaledes til: De have ikke villet gaa med Vilja, men have ifølge deres Overbevisning